

Valldaura Vell

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Santa Maria de Valldaura
Emplaçament Des de la carretera de Gironella a Prats surt el camí que ressegueix la riera de la Riba

Coordenades:

Latitud: 42.080117058419
Longitud: 1.9421339841037
UTM Est (X): 412499
UTM Nord (Y): 4659213

Classificació

Número de fitxa 08144 - 98
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Modern Renaixement Contemporani
Segle XIII-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Valldaura Vell ha estat reformada moltes vegades, últimament entre 1984 i 1994 per tal d'adaptar-la a casa de colònies, servei que continua fent.

Protecció Inexistent
Número inventari si, IPA 3468

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00005
Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.
Data de registre de la fitxa: dl., 15/07/2002 - 02:00

Descripció

Valldaura Vell, antic monestir de monges cistercenques reconvertit posteriorment en masia, és un interessant edifici d'estructura rectangular, amb planta baixa, pis i golfes, teulada a dues vessants i carener paral·lel a la façana principal que mira a ponent. Aquest edifici té un cos afegit per la banda de ponent format per galeries o eixides amb arcs rebaixats a la zona de migdia i llindes de fusta a ponent, substituïdes, arran de reformes recents, per bigues de ciment. L'estructura original encara es pot entreveure, malgrat els afegits, estava composta d'una nau rectangular i un pis suportat per pilars de carreus ben tallats i escairats, i encavallades de fusta. A la façana de migdia es conserven dues arcades apuntades, les quals probablement haurien servit per comunicar amb un àmbit avui perdut. La porta, oberta a la façana de ponent, és d'arc de mig punt fet amb grans dovelles de pedra sorrenca. L'aparell és de carreus ben tallats i disposats en filades horitzontals que es pot relacionar amb la tipologia de carreuat de l'església.

Observacions:

Valldaura Vell, Valldaura Nou, l'església de Santa Maria i el cementiri formen un conjunt arquitectònic de notable interès situat en una frondosa vall que és documentada des del segle XIII.

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

Els germans Bernat i Gerdal de la Portella fundaren el monestir de Santa Maria de Valldaura l'any 1231; el 1338 part de la comunitat de monges cistercenques es traslladà a Berga, a la casa de Santa Maria de Montbenet. La comunitat que restà a Valldaura es traslladà, definitivament a Manresa, el setembre de 1398. El 1516 l'abadessa Francesca d'Oluja establí el monestir enrunat de Valldaura amb les seves terres, a Bartomeu Ballart que, a partir d'aquesta data, prengué el nom de la propietat i la família passà a anomenar-se Valldaura. Avui dia conserva el nom tant en la propietat com en el cognom de la família propietària, tot i que canviat a "Balldaura". El 1872 Ramon Valldaura decidí construir una casa nova, Valldaura Nou ampliada el 1906 amb la construcció de les eixides a la façana de migdia, a un quilòmetre de la vella masia i antic monestir, deixant aquest com a masoveria. Després d'estar uns anys deshabitat, l'any 1984 responsables de la parròquia de Valldaura de Manresa d'acord amb l'actual propietari, començaren a fer obres en el vell monestir per adaptar-lo a casa de colònies. Actualment funciona com a Escola Terapèutica i Educativa.

Bibliografia

SANTAMARIA, J.(1986): Memòries del monestir de Sant Pere de la Portella i de tot el seu abaciat i Baronia, p.83-95. Catalunya Romànica,XII. El Berguedà (1988), p.353-354. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (1994), p.134. BUSQUETS (2002). El Monestir i la família de Valldaura (inèdit)

